उमास्तनोद्भिदमनु प्रवृद्धो मनोरथो यः प्रथमं बभूव ।
तमेव मेना दुहितुः कथञ्चिद्विवाहदीक्षातिलकं चकार ॥ २४ ॥
बबन्ध चास्राकुलदृष्टिरस्याः स्थानान्तरे कल्पितसन्निवेशम् ।
धात्र्यंगुलीभिः प्रतिसार्यमाणमूर्णामयं कौतुकहस्तसूत्रम् ॥ २५ ॥
क्षीरोदवेलेव सफेनपुञ्जा पर्याप्तचन्द्रेव शरत्त्रियामा ।
नवं नवक्षौमनिवासिनी सा भूयो बभौ दर्पणमादधाना ॥ २६ ॥
तामर्चिताभ्यः कुलदेवताभ्यः कुलप्रतिष्ठां प्रणमय्य माता ।
अकारयत्कारयितव्यदक्षा क्रमेण पादग्रहणं सतीनाम् ॥ २७ ॥
अखण्डितं प्रेम लभस्व पत्युरित्युच्यते ताभिरसौ स्म नम्रा ।
तया तु तस्यार्धशरीरभाजा पश्चात्कृता बन्धुजनाशिषोऽपि ॥ २८ ॥

---

24. Id quod iam antea eius desiderium fuerat, postquam UMAE mammae provenerant adauctum, MENA filiae suae aegre fecit sollemnium nuptialium notam.

25. Oculisque lacrimis suffusis ligavit sollemnem armillam laneam, alieno loco collocatam, atque nutricis digitis in iustum locum reductam.

26. Velut oceani lactei litus spumae copia tectum, veluti nox autumnalis plena luna collustrata, ita illa novis vestibus induta quamplurimum splendebat, novum speculum tenens.

27. Postquam mater illam, stirpis suae adminiculum, honoratos familiae deos adorare fecisset, iubendi gnara iussit eam, castarum mulierum pedes ordine amplecti.

28. „Indivisum adipiscere mariti amorem!" Ita illae inclinatam allocutae sunt; ipsa vero, dimidio illius corpore potita, propinquorum benedictiones etiam pone reliquit.